

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Ad eos qui longo tempore malè vixerunt, vt vel in fine ad cor redeant, nec
pereant : Admonitio. Ixij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](#)

De summa summi ac potentissimi Regis, ac omnium Domini, Misericordia & Bonitate, cito THARII Francorum Regis mortientis Senteria: atque item Ambrosij.

CAPUT V Ah, vah: quam magnus est Rex ille coelestis, quod
I X I I . scit humiliat sublimes terrae Reges. Ita cumque
Annonius immortalis, melior est quoniam orbis terrarum principes
de gestis mortali. Quod si melior, & potentior: & si poterior,
Franc. lib. ergo & misericordia largitor. Qui non, ut multi homines
3. cap. 37. num, mortibus delectatur rerum: Sed misericors &
miserator paenitentiam amplectitur peccatorum. Nam
igitur Clementia manus totis est exoptandum afflictionibus: deque eius miseratione nunquam desperandum.
PAULINUS IN VITA D. AMBROSIJ. AMBROSIVS agrotus diebat ad suos, Non ita vix
Poffidon. in vita D. AUGUSTINI. inter vos, ut pudeat me vivere: nec mori timeo, quoniam
gustini. DOMINVM BONVM habemus. Hanc sententiam D. Augustinus in extrema sua & gritudine recitauit.

Ad eos qui longo tempore male vixerunt, ut in fine ad eorum redeant, nec percant. Admonitio.

C A P V T **L X I I I .** **M a r . M a r u l .** **E u a n g e l i s t .** **I I b . 1 . c a . 7 3 .** **L u c . 2 5 .** **M a t . 2 0 .** **L u c . 1 3 .** **T** **V** **q u i m u l t u m t e m p o r i s p e c c a n d o c o n s u m p s i s t i c**
a t a r e m a d b e n e a g e n d u m d a t a m , i n d e l i t i s , i n l u-
x u r i s , i n o b s c e n i t a t i b u s , t u r p i t e r c o n t r i v i s t i , q u o c x-
d e r i s c o g i t a : & v e l i n f i n e d e r e g i o n e l o n g i n q u a i n c e p i
r e d i r e a d p a t r e m , q u e m r e l i q u i s t i . C o n s u l e s a l u t u m
d u m l i c e t . S e r u m e s t , d i c i s : a t e t i a m n o u i s s i m i s d a m
d e n a r i u s s i c u r p r i m i s . E t m u l i e r d u o d e m i g i n t i a n n o s r a-
c l i n a t a a d c a l e s t e m m e d i c u m t a n d e m a c c e d e n s e x t e m o
d o r s o e r i g i t u r : q u o n i a m e u m q u i m o r t u o s a d v i t a m e x-
c i t a t , s u a m e t i a m i n f i r m i t a t e q u a n u i s d i a t h r n a m c u-
r a r e , & p o s s e c r e d i t i s , & v e l i c e f f e r a s s i t . N u n q u a m
s e r u m

serum est, salutem querere, cum semper spes impetrandi suppetat, donec in corpore datur spirandi facultas. Ipse enim per Prophetam, non esse sue voluntatis, afferat, ut moriatur peccator: sed ut convertatur & vivat. Omnia etiam facit, ut saluti tuae consulat: atque hoc tendit, quod promisit, quod minatur, quod flagellat: quod delinquentem non statim permit: quod aliquando etiam beneficium ad paenitentiam prouocat: dumque ut peccatoribus vitam daret, filium suum unigenitum morti obtulit. Cuius quidem SANGVIS, quem admodum tunc omnes Adae filios a peccato lauit, ut qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus sit: ita nunc singulos emundat, quoties nos Deo peccasse paenitet. Ut eterne tandem tanta erga te dilectionis beneficio, dum licet: dum tempus est: dum vita suppetat: si sine illo decesseris, quis miserebitur? Quare Dominum dum inseniri potest: invoca eum dum prope est.

Ioan. 3.

Mich. 23.

Ad Desperantem, consolatoria Exhortatio: nulla esse crima tam immania, qua pœnitenti, veniamque petenti, ac Misericordia Dei innitenti, non remittantur.

NVNC ad te conuictor, magni atque ingentis crimini conscientie: qui tenullo modo veniam posse mercari existimas: nec perpendis, quod Dei Misericordia maior sit multo omnibus peccatis. Quale autem quam magnum esse potest scelus tuum, quod te ad desperationem remissionis peccatorum queat compellere, & deo non recte sentire: nempe, ut tibi pœnitenti parcere omnino nolit: cum nunquam ad paenitentiam conuersis, & in ipsum confidentibus non ignoscat? Si adulterium, si homicidium perpetrasti: utrumque Dauidi, cum se peccasse doluissest, est remissum. Si fœnore & usuris rem M 4 quæsisti:

CAPUT

LXIII.

Idem euangel. lib. 2.

cap. 14.

2. Reg. 12.